

Sygn. akt III Cz 663/16

POSTANOWIENIE

Dnia 10 maja 2016 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Danuta Pacześniowska (spr.)

Sędziowie SO Andrzej Dyrda

SO Anna Hajda

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 10 maja 2016 roku

sprawy z wniosku uprawnionych J. K. i M. K.

przeciwko obowiązanemu R. J. o zabezpieczenie

na skutek zażalenia obowiązanego

na postanowienie Sądu Rejonowego w Rybniku

z 19 lutego 2016 r., sygn. akt I Co 157/16

p o s t a n a w i a:

odrzucić zażalenie.

SSO Anna Hajda SSO Danuta Pacześniowska SSO Andrzej Dyrda

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z 19 lutego 2016 r. Sąd Rejonowy w Rybniku udzielił zabezpieczenia poprzez ustanowienie zakazu zbywania i obciążania nieruchomości położonych w S., gmina C., powiat (...), woj. (...), dla których Sąd Rejonowy w Rybniku prowadzi księgę wieczystą o nr KW (...) i KW (...) i wpisanie tego zakazu do tejże księgi wieczystej oraz wyznaczył uprawnionym termin jednego tygodnia do wniesienia powództwa o ustalenie nieważności czynności prawnej umowy sprzedaży nieruchomości opisanych powyżej z 8 października 2012 r. pod rygorem upadku zabezpieczenia.

W zażaleniu obowiązany wniósł o cofnięcie wydanego postanowienia

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zaskarżone orzeczenie nie zostało podpisane przez Sąd, a więc nie istnieje.

Zażalenie wniesiono od nieistniejącego orzeczenia, dlatego podlega odrzuceniu.

Jak wskazał Sąd Najwyższy w postanowieniach z 21 stycznia 2003 r. i z 3 grudnia 2003 r., jeżeli postanowienie zostało skonstruowane w ten sposób, że wraz z uzasadnieniem stanowi jeden dokument, to brak podpisu pod sentencją powoduje, że takie postanowienie w znaczeniu prawnoprocesowym nie istnieje (postanowienie Sądu Najwyższego sygn. akt I CZ 140/03, LEX 602357, postanowienie Sądu Najwyższego z 21 stycznia 2003 r., sygn. akt III CZP 84/02, OSNC 2003/10/140, A. Zieliński [w:] Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz pod red. A. Zielińskiego, Warszawa 2008, s. 543). Opinię wyrażoną przez Sąd Najwyższy Sąd Okręgowy w pełni podziela i uznaje za własną.

Zgodnie z art. 373 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. sąd drugiej instancji na posiedzeniu niejawnym odrzuca zażalenie, jeżeli podlegało ono odrzuceniu przez sąd pierwszej instancji, a zażalenie niedopuszczalne sąd I instancji powinien odrzucić (art. 370 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. z art. 13 § 2 k.p.c.).

Mając powyższe na uwadze, w oparciu o art. 370 k.p.c. w zw. z art. 373 k.p.c. w zw. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., zażalenie należało odrzucić, gdyż nie jest dopuszczalne zażalenie od postanowienia, które nie istnieje.

SSO Anna Hajda SSO Danuta Pacześniowska SSO Andrzej Dyrda